

[Jens Chr. Christensen.]

mod, at mens man i ganske små købstæder kunne skilte med en borgmester, måtte man i de store land- og bymæssige kommuner nøjes med en sognerådsformand. Vi lever jo i titlernes tidsalder, så det er sikkert nok rigtigt, at alle kommunalbestyrelsesformænd fremover kaldes for borgmestre. Men jeg er ikke helt sikker på, at man i de store købstadkommuner er så tilfreds med, at man nu også i de små landkommuner skal til at kalde formanden for borgmester. Jeg er da egentlig ikke i tvivl om, at i løbet af ganske få år vil vi, ligesom vi har riddere af 1. og 2. grad, nok også få borgmestre af 1. og 2. grad, men det må vi så tage med, når engang det problem opstår.

Inden for venstre er vi glade for, at amtsrådet nu selv skal vælge sin formand og vælge ham af amtsrådets midte; det er et længe næret venstreønske, som dermed opfyldes. Der har ikke været helt enighed i kommunallovskommissionen om det spørgsmål. Der var heller ikke helt enighed, da man i sin tid gik fra kongevalgte borgmestre over til folkevalgte, men jeg tror ikke, der er nogen, der ønsker at vende tilbage igen til en kongevalgt borgmester. Og sådan er jeg også overbevist om, at det vil gå med de folkevalgte amtsborgmestre, som vi vil få fremover.

Lad mig om valget af amtsborgmesteren føje til, at jeg finder det rigtigt, at denne ikke samtidig kan være formand for en primærkommune. Ikke mindst i overgangstiden vil en del borgere antagelig synes, at det er mærkeligt, at den kongevalgte amtmand ikke skal have helt de samme beføjelser som tidligere. Det skal dog understreges, som også hr. Ove Hansen gjorde det, at amtmanden fremdeles er bindeleddet mellem kommunernes minister og kommunernes valgte repræsentanter. Jeg finder det udmærket, at amtmanden bliver formand for det 4 mands udvalg eller 5 mands udvalg, hvad man nu vil, som amtsrådet vælger til at føre tilsyn med primærkommunerne.

Må jeg vedrørende dette tilsyn sige, at jeg finder det rigtigt, at amtsrådet kun kan vælge ét medlem fra hver primærkommune; men mon ikke det bør tilføjes, at det samme må gøre sig gældende for de 4 stedfortræ-

dere, og at de ikke kan vælges i de kommuner, hvor de førstnævnte 4 er valgt?

Må jeg om lovforslaget i sin helhed sige, at de fleste af de nye ting, det indeholder i forhold til de 2 love, som den nye lov afløser, kan vi fra venstres side godtage. Det gælder bl. a. også, at kommuner i fremtiden skal vælge eller skal antage sagkyndig revision.

Knap så tilfredsstillende synes jeg forslaget om ligningskommissionen er. Der har vi jo det i øjeblikket sådan, som vi fik gennemført for et års tid siden, at kommunerne selv er herre over, om de vil ansætte eller vælge en ligningskommission. Nu bygger forslaget på, at man fremover skal vælge ligningskommission, dog med den undtagelse, at hvis man ønsker sig fritaget for at nedsætte ligningskommission, skal man søge indenrigsministeren derom. Jeg tror, at i hvert fald så længe vi har de mange små primærkommuner, vil det være rigtigt at bibeholde den nuværende ordning, men det er noget, vi kan se på i det kommende udvalg.

Der kunne være mange andre ting at nævne, men det meste egner sig nok bedst til en kritisk gennemgang i et udvalg.

Jeg vil gerne til sidst understrege, at det, der må være formålet med hele den lovgivning for samtlige kommuner, der her lægges op til, gerne skulle være en forenkling af hele administrationen, en styrkelse af det kommunale selvstyre og en aflastning af vor centraladministration, og endelig skulle det også føre til en retfærdig byrdefordeling kommunerne imellem og kommune og stat imellem. Den kommunale opbygning og hele det dygtige arbejde, som vore kommunalfolk, kvinder som mænd, gennem slægtled har udført, har været både banebrydende og opløftende for hele vort lands demokrati og folkestyre. Den lovgivning, vi behandler her, skulle gerne medvirke til, at vi fører de gode traditioner videre.

Jeg kan på venstres vegne tilsige partiets støtte til, at vi får en grundig udvalgsbehandling, og at vi får en fornuftig lovgivning gennemført.

Poul Sørensen: Når man ser på vort lands demokratiske udvikling, må man vist erkende, at kommunestyret i allerhøjeste